

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom

za celo leto 3 gld. — kr.

„ pol leta 1 „ 60 „

„ četrt leta — „ 80 „

Naročnina se pošilja
opravištvu v dijaškem
seminarju (Knaben-
seminar.)

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

Slovenski GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste

prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopis.
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice, če
se natisne enkrat 8 kr
dvakrat . . . 12 „
trikrat . . . 16 „

Prva zmaga slovenska v državnem zboru.

Naša slovenska žilavost, neomahljiva vstrajnost in naposled srečno doma dognana složnost podpirana od modre politike naših lani izvoljenih poslancev prodrila je prvokrat do toliko zelene in moramo reči — sijajne zmage. Za kar so se najboljše naši možje: Cerne, Toman, Svetec, Kosta, Herman, dr. Vošnjak počenši od l. 1861 sem, zastonj potegovali in borili, to je sedaj dognano, saj v državnem zboru. Na sv. Jurijevo prišle so zadnjič na tem mestu omenjene g. dr. Vošnjakove resolucije v pretres. Zoper želje in terjatve Slovencev govorila sta mariborski Duchatsch in celjski Forregger, zagovarjala pa dostojno in izvrstno slovenska poslanca vitez plem. Schneid in č. g. Kljun. Ko je prišlo do glasovanja, zapustili so dvorano italijanski poslanci iz Primorja in Goriškega z g. baronom Žvegljem, deželni prezident kranjski g. Winkler je pa ostal in glasoval za Slovence. Vsled tega bila je g. dr. Vošnjakova resolucija sprejeta s 158 proti 128 glasom, t. j. z veliko večino 30 glasov. Opomniti je treba, da so nam k tej zmagi pomagali bratje Čehi, Poljaci, dalmatinski Hrvatje in nemški konservativci; brez teh pravičnih Nemcev bi ne bili zmagali. Tudi 3 Rusini so z nami potegnoli. V naših gimnazijah in realkah ima torej slovenskim dijakom slovenščina biti podučni jezik, vender tako, da se bodo ob enem tudi nemščine do dobra naučili. Dosedanje ponemčevalno mučenje mora prenehati. Dne 26. aprila t. l. bila je še druga resolucija g. dr. Vošnjakova sprejeta, namreč: naj se slovenski jezik uvede na učiteljskih pripravniških v Ljubljani in Mariboru, s pristavkom (ki ga je tudi g. dr. Vošnjak nasvetoval), da se pripravniki in pripravnice morajo tudi popolnem naučiti nemškega jezika. Za sedaj so to veliki uspehi. Bog daj tudi srečno izvršenje!

Dokler bodo naši poslanci tako modro postopali, kakor do sedaj, zboruje sedanji državni zbor, in ostane grof Taaffe minister ter se ne umakne liberalnemu ustavaku, potem ni dvomiti, da bodo resolucije izvršene. Celó novi minister

Konrad nagiba se na našo stran, ker je v državnem zboru javno djal, da se pri šolstvu narodnim in verskim terjatvam vsakako ustreči mora in da v to svrhu ni treba vseh dosedanjih šolskih naredeb prevrči. Ob enem imajo kranjski Slovenci narodnjaka g. Winklerja za deželnega predsednika, ki je nedavno se predstavil cesarjevima bratoma: nadvojvodi Ludviku in Viktorju in naposled nadvojvodi feldmaršalu Albrehtu. „Vsi trije so se jako pohvalno izrekli o Slovencih, o njih zvestobi do cesarske rodline in cesarstva. Zlasti nadvojvoda Albreht je se kazal dobro podučenega o Slovencih. Vedno prodira izpoznanje, da so Slovenci važen narod za Avstrijo, da so živa trdnjava proti italijanskim nakanam“. To je velevažna novica in novo poročstvo, da nam Slovincem opravičene terjatve narodne ne bodo več dolgo čakale na izvršenje. Nemškutarjem je odklenkalo!

Dva izposojena Nemea.

Zoper slovenske narodne terjatve, kakor jih je dr. Vošnjak državnemu zboru najavil, ni govoril nebečen pravi Nemea. Pravi Nemci so jih še zagovarjali, to pa jako krepko, namreč plem. vitez Schneid in knez Alojzij Liechtenstein. Tako jasna pravica je na naši strani. Zoper nas zarotila in zglasila je se lastna slovenska kri, namreč mariborski advokat g. dr. Duchatsch in dunajski advokat a celjski rojak in poslanec g. dr. Forregger. Obadva sta rodod Slovence. Kajti Forreggerjevi so se nekdanj nazivljali dobro slovenski: Podrekarji. Sedaj sta obadva nemškutarja, in hlapčujeta Nemeem. Toda njuno hlapčevanje ni kaj izvrstno. Res, ako spodnje-štajerski Nemci in nemškutarji nimajo spretnjših zagovornikov, potem žalostna jim majka. Ti dve duševni revii jih ne spravite več na konja nazaj. Forregger je na primer v državnem zboru tako dolgočasno otrobe vezal, da je vse bežalo iz dvorane. Ves njegov govor ni bil druga, nego „nemška kultura“ in zopet „nemška kultura“. On